

LA TRIBUNA

Andorra la Vella té més ànimes que la Plaça del Poble

MARC
LATORRE

Durant la reunió de Poble del passat 29 de gener la corporació d'Enclar, va deixar clar que Andorra la Vella és només la Plaça del Poble. Una plaça que, no ho nego, necessita una nova vida i un canvi perquè sigui un punt de trobada de la ciutadania. Però és necessari que el comú d'Andorra la Vella li posi ànimes a molts carrers que necessiten atenció i també treball curós. És necessari que Enclar impulsi un pla integral per millorar les voravies i l'enllumenat en totes les zones de la parròquia, no només les zones més turístiques i comercials. No pot ser que unes zones de la nostra parròquia siguin de primera classe i les altres caiguin en l'oblit de la corporació. A tot arreu hi viu gent –encara més, hi ha més gent que viu fora de la zona turís-

tica i comercial– que acaben sentint-se ciutadans de segona, marginats, que contribueix de forma equitativa per mantenir les infraestructures de la nostra parròquia, però el retorn no és proporcional per a tothom. El programa electoral d'Enclar deia textualment: «Treballarem per assolir un major grau de justícia urbanística i garantir la igualtat entre barris en la distribució de serveis bàsics i equipaments». I també prometia: «Prioritzarem les inversions amb un impacte directe per als ciutadans de la parròquia per davant d'aquelles destinades a l'embelliment de l'eix comercial, on ja s'hi han destinat molts recursos.» On ha quedat aquest programa? A la Plaça del Poble, l'avinguda Meritxell i a Prat de la Creu! La transformació que es preveia amb Enclar per a la parròquia sembla cada cop més llunyana. La gestió no ha respost a les expectatives creades durant la

EL PERIÒDIC

campanya electoral. Però a la reunió de Poble del 29 de gener un dels aspectes més criticats per la ciutadania ha estat la continuïtat de les condicions dels barris. Barris que Enclar va assenyalar sense descans com a bruts i descuidats durant la campanya i que han vist poc o cap avenç en la seva neteja i rehabilitació, perquè continuen igual de menystinguts. És alarmant l'estat dels semàfors sonors, molts dels quals es troben fora de servei en zones estratègiques de la parròquia. Espais transitats, que haurien de ser

exemples d'accessibilitat, s'han convertit en punts de risc per a les persones invidents que depenem de senyals auditius per travessar els carrers amb seguretat. Em sembla incomprendible que l'any 2025, amb els avenços tecnològics disponibles i una societat compromesa amb la igualtat, permeti que aquests dispositius essencials romanguin inoperatius. Les persones amb discapacitat visual ens enfrontem diàriament a situacions d'incertesa i perill quan hem de travessar carrers sense l'ajuda d'aquests

dispositius. Aquesta situació representa un retrocés en termes d'autonomia personal, forçant-nos a dependre de l'ajuda de tercers. Em sembla una clara mostra de manca de sensibilitat i compromís per part d'Enclar cap a les necessitats d'un sector de la població que avui dia no gaudim de les mateixes oportunitats i seguretat que la resta. Aquest escenari em fa qüestionar els compromisos de l'equip d'Enclar en matèria d'igualtat, inclusió i accessibilitat. La seva prioritització de projectes que no responen a les necessitats reals i immediates posa de manifest una desconexió amb les problemàtiques quotidianes de la ciutadania d'Andorra la Vella. Insisteixo: tots els carrers d'Andorra la Vella tenen ànima (com la Plaça del Poble). Andorra la Vella no es pot permetre ser la capital a dues velocitats. ●

Membre de la CPN de Progressistes-SDP